

LAIKA ATSKAITE

Un tā, mēs esam aizkavējušies gandrīz trīsdesmit minūtes, trīsdesmit piecas minūtes. Es parunāšu pavisam neilgi, jo mums būs lūgšanu rinda, aicināsim visus cilvēkus, kuriem ir lūgšanu kartiņas, lai aizlūgtu par viņiem. Tāds bija mūsu solījums.

2 Bet tagad mēs piecelsimies kājās, parādot cieņu Vārdam, kamēr es izlasīšu šeit daļu no Rakstiem, un paprasīsim Dievam kontekstu manai tēmai. Mēs atvērsim Ebrejiem 11. nodaļu, ja jūs vēlaties sekot līdzī lasījumam.

Jo ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām.

Jo caur to tēvi saņēmuši liecību.

Jo ticībā mēs saprotam, ka pasaules bija izveidotas Dieva Vārda spēkā, ka no neredzamā cēlies redzamais.

3 Lūgsim. Kungs, svētī Savu Vārdu! Dari svētu to instrumentu, kas tam tiks lietots. Un lai šis instruments saskan ar Vārdu, lai atnestu dzīvību un liktu šim Vārdam atkal dzīvot mūsu priekšā. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

4 Tagad tikai dažus mirkļus veltījiet man nedalītu uzmanību, aptuveni divdesmit minūtes. Man šeit ir neliela tēma, kuru es gribētu nosaukt: *Laika atskaite*.

5 Ziniet, ar visām tām lietām, vai jūs dzirdējāt, kas bija teikts Rakstos? Tās lietas, kas ir, ko mēs redzam, bija radītas no lietām, kuru nebija, jo tas bija Dieva Vārds, kas izteica šīs lietas, un tās radās. Pasaule, kurā mēs šodien sēžam, krēsli, uz kuriem mēs sēžam, tā grīda, kas ir zem mums, zeme, koki un viss pārējais nav nekas cits kā Dieva Vārda izskaidrojums. Kad Dievs to izskaidro, kad tas notiek, tas to atklāj. "Lai top," un tā notika. "Lai top," un tā notika. Un redzot dabu, kā tā ir veidota...

6 Lūk, daba ir bijusi mana Bībele. Kā jau zina ikviens, ko es...kas ir bijuši manā auditorijā, kad es esmu sludinājis, es esmu teju vai analfabēts, un es teju vai nemācēju lasīt. Man ir septiņu klašu izglītība. Man ir bijis daudz pieredzes. Bet, kad es sludinu, man ir jāņem iedvesma un jāparāda tas ar kaut ko no...no dabas, lai jūs varētu saprast, par ko es runāju. Es nezinu, kā lietot vārdus, kā to dara gudrs, izglītots cilvēks, jo man nav izglītības, lai to darītu. Tāpēc es ņemu dabu un parādu to, ko man saka mana iedvesma, ar dabas palīdzību. Es jutos šausmīgi vientuļš, ka... Bet reiz es izlasīju Bībelē, ka šādi darīja Vecās Derības pravieši.

7 Un turklāt vislielākais no praviešiem bija Jānis. Un mēs redzam, ka deviņu gadu vecumā Gars aizveda viņu tuksnēsī, jo viņam bija jāstāda priekšā Mesija. Viņa tēvs bija priesteris. Tas bija ierasts, ka viņam būtu bijis jāseko sava tēva ievirzei. Taču viņa darbs bija pārāk svarīgs, lai pieņemtu kaut kādu ētiku, ko domā kāds cits. Viņam bija jāsaņem savs vēstījums no Dieva. Tātad, trīsdesmit gadu vecumā viņš iznāca no tuksneša, neizglītots, bet ar degošu dedzību sirdī, ar atklāsmi no Dieva un ar vīziju, ka viņam būs jāpasludina Mesija. Viņš zināja to tik skaidri, ka sacīja: "Tieši tagad starp jums stāv Viens, kuru jūs nepazīstat." Aizdomājieties par to. "Starp jums tieši šeit stāv Viens, kuru jūs nepazīstat. Viņš...es neesmu cienīgs atsiet Viņa kurpes, bet Viņš kristīs ar Svēto Garu un uguni. Viņa vēteklis ir Viņa rokā.

8 Un vai pamanījāt, kāda bija viņa runas maniere? Lūk, viņš sacīja tiem farizejiem, kad viņi iznāca ārā. Būdams pravietis, viņš zināja, kas ir viņu sirdīs. Un viņš sacīja: "Jūs, odžu dzimums..." runādams par čūskām. Redziet, viņi...viņš zināja, ka tas...

9 Nu, kāds cits cilvēks varbūt būtu teicis: "Jūs..." kaut ko citu, ziniet, lietojis kādu...kādu labu, izsmalcinātu gramatiku: "Jūs, nenozīmīgie nemiera cēlāji," vai kā nu jūs gribētu to nosaukt. Varbūt es kļūdos, es vienkārši to paņēmu kā piemēru, saprotiet? Tā ka tie varētu būt kādi citi vārdi, ko viņš būtu varējis lietot.

10 Taču, redziet, viņa iedvesma, viņš zināja, ka čūska ir maza, zema un ložņājoša. Tāpēc viņš sacīja: "Jūs, odžu dzimums, kas jūs brīdināja bēgt no gaidāmajām dūsmām? Nesāciet sevī sacīt:

“Mēs piederam *tiem* vai *šitiem*,” jo es jums saku, ka Dievs ir spējīgs no šīm klintīm, akmeņiem (ko viņš bija redzējis tuksnesī un krastā) radīt Ābrahamam bērnus. Turklāt cirvis ir pielikts pie koka saknes.” Viņš bija to redzējis. “Katrš koks,” kā jau tuksnesī, “kas nenes augļus,” tas bija tas, ko viņš izmantoja kā malku. Redzat? “Tas ir pie koka saknes! Un, ja tas nenes labus augļus, tas tiek nocirsts un iemests ugunī.” Redziet, viņa iedvesma nāca no dabas.

11 Un, ja jūs ļoti uzmanīgi pavērosiet dabu, jūs pārāk tālu no šī Vārda neaiziesiet, jo Dievs ir dabā. Es domāju, ka pēdējā reizē, kad es biju šeit, Rietumu krastā, es sludināju par četriem veidiem, kā redzēt Dievu; Dievs Savā Dēlā, Dievs Savā Vārdā, Dievs dabā un tā tālāk.

12 Un tā, ja mēs paskatāmies uz visu to, ko Dievs ir darījis dabā, tā kā es runāšu par to, ka dabiskās lietas attēlo garīgās lietas, tas...jo tās bija izveidotas no neredzamām lietām. Tas bija Vārds. Un tā, paņemsim piemēram...

13 Pirms dažiem mēnešiem man paprasīja sludināt svētrunu, bērnu svētrunu kādam manam dārgam draugam. Daudzi no jums, kas esat lasījuši manu grāmatu, atceraties, kur es...kādu zēnu, kurš bija...to, kurš piederēja pie kaut kādiem skautiem vai kaut kā tā, un viņš...es paprasīju viņam paturēt manu...paturēt priekš manis viņa veco kov...jeb skautu tērpu, kad viņš to nonēsās. Nu, viņš paturēja priekš manis vienu bikšu staru. Jūs atceraties, tas bija grāmatā. Un es to uzvilku. Loids Fords, viņa māte nesen nomira, aptuveni astoņdesmit piecus gadus veca, ļoti tuvs mans draugs. Un Loids, būdams vēl neprecējies un dzīvodams pie savas mātes, viņš atnāca pie manis. Un viņš teica: “Brāli Bil,” tā viņš mani pazina. Mēs...es viņu sauca par Loidu, un viņš mani sauca par Bilu.

Un es teicu: “Ko tu gribi, brāli Loid?”

Viņš teica: “Vai tu...vai tu sludināsi manas mātes bēres?”

14 Es teicu: “Es priecātos to darīt. Tas būtu kā priekš manas paša mātes.” Es teicu: “Viņa tik bieži mani ir barojusi un visu pārējo, un viņa bija tik mīļa pret mani.”

15 Viņš teica: “Brāli Branham, es gribu, lai tu esi tas, kurš pateiks tos pēdējos vārdus par viņu.”

16 Es teicu: “Ko tu...ko tu gribi, lai es pasaku, Loid?”

17 Viņš teica: “Es gribu, lai tu izdari vienu lietu. Vienkārši pārliecini manus tuviniekus, pārliecini mūs par viņas augšāmcelšanos.”

18 Tā ka es paņēmu tēmu no kaut kurienes Ījaba grāmatā par to, kā Ījabs vēroja dabu. Un es teicu savā...

19 Manas mātes nāve, manas mātes nāve, kura tikko kā nomira pirms aptuveni diviem gadiem... Mana jaunākā māsa tikko, pavisam nesen, bija izglābta, un viņa man piezvanīja, kad saprata, ka māte mirst. Un viņa teica: “Bil, ko es varu darīt?” Teica: “Es vienkārši vairs nevaru to izturēt, stāvēt tur un skatīties uz savu māti.”

Es teicu: “Tā ir visjaukākā aina, kādu es esmu redzējis.”

Viņa teica: “Kā tu vari tā teikt par savu māti?”

20 “Ak,” es teicu, “viņa ir gatava aiziet un grib aiziet. Viņa ir veca, un viņa ir gatava aiziet no šīs dzīves.”

21 Es sacīju viņai: “Māt, vai Jēzus tev joprojām nozīmē...to pašu, ko Viņš nozīmēja tajā dienā, kad tu saņēmi Svēto Garu?”

Viņa sacīja: “Jā.” Kad...un es...

Kad viņa vairs to nespēja, es teicu: “Pasmaidi!”

22 Kad viņa kļuva tik vāja, ka viņa nespēja smaidīt vai runāt, es teicu: “Māt, tu mirsti.” Es turēju viņu savā rokā. Es teicu: “Māt, ja Jēzus Kristus tev joprojām nozīmē to pašu un joprojām ir tikpat salds vai varbūt pat saldāks nekā tad, kad tu saņēmi Svēto Garu... Es esmu tavs dēls sludinātājs. Man ir jātiekas ar cilvēkiem. Vai tagad, kad tu mirsti, Jēzus tev kaut ko nozīmē? Ja tas ir tā un tu nevari parunāt...” Un viņa nespēja parunāt. Es teicu: “Vai tu vari parunāt, māt?” Viņa nespēja kustēties. Es teicu: “Ļoti ātri pamirkšķini acis.” Un viņa ļoti ātri sāka mirkšķināt acis, un pa

viņas vaigiem sāka tecēt asaras. Kad viņa vairs nevarēja pat parunāt, bet viņas maņas viņā sajuta Jēzus Kristus klātbūtni. Pēc dažām minūtēm cauri istabai pārtraucās vējš, un mana māte devās kopā ar to satikt Dievu.

23 Un tā, šī sieviete, kad viņa nomira, es sacīju: “Vai ir cerība uz augšāmcelsanos?” Es sacīju: “Viss...”

24 Man ir bijusi privilēģija sludināt praktiski visām tautām zem debesīm. Es esmu redzējis visdažādākos dievus un visdažādākās reliģijas, bet neviena no tām nav pareiza, izņemot kristietību. Tā ir tā vienīgā. Pat pati daba stāsta par kristietību, Dievu Radītāju!

25 Paskatieties, ir dzīvība, nāve, apbedīšana un augšāmcelsšanās. Augšāmcelsšanās! Viss... Jūs nevarat iziet ārā un neredzēt to. Pavērojiet, kā pavasarī parādās lapas. Pavērojiet, kā tās sasniedz savu jaunību, savu pusmūžu un pēc tam savu vecumu. Un lapu dzīslās atrodas dzīvība. Dažas minūtes un jūs saprotat, ka neilgi pirms atnāk salnas vai kas cits, šīs lapas nokrīt. Un kas notiek? Tā dzīvība, kas ir tajā kokā, tā sula nolaižas lejā saknēs. Ja tā nenotiktu, ziemas aukstums to koku nogalinātu, nogalinātu to dzīvību. Tā nevar palikt tur augšā. Tai ir jānolaižas lejā un jāapglabā sevi. Bet pavasarī, lūk, tā atkal atgriežas ar jaunām lapām. Tas liecina, ka ir dzīvība, nāve, apbedīšana un augšāmcelsšanās. Tas viss to attēlo. Mēs vienkārši nevaram to noliegt.

26 Pavērojiet sauli, kad tā paceļas no rīta, sauli, kas izgaismo debesis. Tā ir maza mazulīte, kuru šūpo mātes rokas, kad tā ir vāja, ne pārāk dzīvīga, ne pārāk spēcīga. Un tad ap pulksten astoņiem viņa sāk iet uz skolu. Pulksten vienpadsmitos trīsdesmit viņai ir izlaidums, un viņa pabeidz vidusskolu un koledžu. Tad no aptuveni divpadsmitiem līdz aptuveni diviem viņa ir pilnā spēkā. Tad viņa sāk kļūt vājāka, vājāka, vājāka, vājāka un visbeidzot viņa kļūst ļoti vāja, gluži kā vecs vīrs vai veca sieviete, tā noriet. Vai tās ir viņas beigas? Nākamajā rītā viņa atgriežas, lai liecinātu: “Ir augšāmcelsšanās un dzīve pēc nāves.”

27 Viss liecina. Visa daba liecina. Vārds liecina par to. Arī pats Gars, kas ir mūsu sirdīs, liecina par to. Kaut kas mūsos sauc, ka: “Ir mirušo augšāmcelsšanās.” Tātad, redziet, teikt...

28 Ja kaut kas kalpo Dieva mērķim, tam ir augšāmcelsšanās. Bet tas var augšāmcelties tikai tad, ja tas kalpo Dieva mērķim. Ja zieds dzīvo un nav apaugļots, tas no jauna neuzcelsies. Ja jūs iesējat graudu un tajā nav dīglā, tas no jauna neuzcelsies. Visam, kas nekalpo Dieva mērķim, nav augšāmcelsšanās. Bet jūs nespēsiet noturēt zemē neko, kas kalpo Dieva mērķim. Tas atkal uzdīgs, lai liecinātu par augšāmcelsanos. Mēs zinām, ka visas šīs lietas ir pareizas. Tās ir liecības mums, lai mūs iedrošinātu. Katru dienu, it visur, kur jūs skatāties, jūs redzat Dievu.

29 Ir dabiskais ķermenis, cilvēki. Ir garīgais cilvēku ķermenis.

30 Ir dabiskā līgava. Man ir bijusi tā privilēģija salaulāt jaukus jaunus pārus. Un es nekad par to nedomāju, ja vien... Es viņus nedaudz pagriežu apkārt, tāda neliela mānītība, un mana mugura ir pret austrumiem, un viņu sejas skatās uz austrumiem. Un, kad es skatos uz viņiem, es iedomājos, ka viņu sirdis pukst kā viena, Kristus un Viņa līgava. Ir dabiskā līgava, un, tā kā ir dabiskā līgava, tas tikai apliecina, ka ir arī garīgā līgava. Ir garīgā līgava, jo ir dabiskā līgava.

31 Visi šie dabiskie notikumi, lūk, tie vēstī par garīgiem notikumiem. Katrs notikums pavada nākošo notikumu, tikai tas to pilnveido.

Jūs sakāt: “Kas tas ir?”

32 Nu, kaut kas līdzīgs garīgajai dzīvībai, kad tā ienāk dabiskajā dzīvē, tā uzlabo dabisko dzīvi. Tā...tā noved tevi labākā stāvoklī, nekā tu biji dabiskajā dzīvē.

33 Kad tā lapa noveco un nomirst, viņa atkal atgriežas ar to dzīvību augšāmcelsšanās, lai liecinātu nākamajā gadā, tā atgriežas labākā stāvoklī, nekā tā bija, kad nokrita. Redziet, viss liecina par šīm lietām.

34 Nu, paņemsim, piemēram, progresu, ko cilvēks ir spējis sasniegt uz zemes. Visos šajos dabiskajos sasniegumos... Tagad es vēlos jūsu nedalītu uzmanību. Visi dabiskie sasniegumi, kas ir notikuši uz zemes, ir bijuši priekšvēstneši garīgajiem sasniegumiem, kurus Dievs ir īstenojis caur

Savu draudzi. Visas dabiskās lietas attēlo garīgās lietas.

Jūs teiksiet: “Kā tas tā ir?”

35 Paņemsim vienu no tām, transportu. Sākumā transports bija zirgs. Nākamais bija automobilis. Tad zinātne uzbūvēja mums lidmašīnu. Un...bet, ievērojiet, tas ir... Vispirms tas bija viens zirgspēks. Automašīnai bija varbūt divdesmit zirgspēku. Lidmašīna sasniedz simtiem zirgspēku. Vai saprotat, kas tas ir? Tas ir tieši tā, kā tas attīstījās vispirms ar zirgu, tad tika uztaisīts automobilis, un tad nākamā lieta bija lidmašīna. Mēs vienkārši turpinām attīstīties arvien augstāk un augstāk, kļūdami varenāki un varenāki. Tas ir zinātnes sasniegums. Tas ir priekšvēstnesis garīgām lietām, kas ir notikušas no Dieva caur Viņa Garu, kas ir bijis Viņa apsolītajā Vārdā.

36 Dabiskais cilvēks caur zināšanām skatās atpakaļ, lai veiktu savus sasniegumus; tā ir zinātne, skatās uz to, ko Dievs ir izdarījis bijušajā radīšanā. Viņi dodas ārā un savāc zemes gabaliņus, iegūst akmens gabaliņus, fosilijas un elementus, un saliek tos kopā. Redziet, viņi ņem no šī sasnieguma, ko Dievs ir radījis, un izkropļo to no tā oriģinālā stāvokļa, un taisa savus dzīvojamus rajonus un tā tālāk, un savu ekonomiku mazliet labāku no tā, kas jau ir radīts. Tas ir dabiskajos sasniegumos, ko paveic cilvēks.

37 Bet Dievs tajā garīgajā progresā iet uz priekšu, nevis dodas atpakaļ. Viņš iet uz priekšu, skatoties Vārdā un ticot apsolījumiem par lietām, kas vēl nav īstenojušās, par garīgām atklāsmēm, lai izpaustu garīgās lietas, kuras Dievs ir apsolījis. Viņš redz, ka tās īstenojas. Tieši tā kā zinātnieks savā laboratorijā strādā ar dažādām lietām, lai palīdzētu cilvēkam, izmantodams radību; garīgais cilvēks raugās uz priekšu, meklējot kaut ko, ko ir apsolījis Dievs un kas vēl nav radīts. Dabiskais cilvēks skatās atpakaļ. Garīgais cilvēks raugās uz priekšu.

38 Tieši tā tas notiek draudzē. Dabiskais draudzes loceklis skatās atpakaļ uz Finniju, Senkī, Noksu, Kalvinu. Tas viss bija labi, bet tas bija viņu laiks. Mēs raugāmies uz priekšu, uz kaut ko citu, uz apsolījumu, kas ir lielāks un augstāks un ko ir apsolījis Dievs. Zinātne iet atpakaļ, lai to paņemtu. Mēs ejam uz priekšu iekš Tā Kunga Vārda, lai noskaidrotu to, ko ir sasniedzis Dievs.

39 Šajās divās lietās viena ir pirms otras jeb attēlo to otru. Lūk, tāpat kā zinātne ir spējusi sasniegt lielākus zirgspēkus, kā tā izdarīja, izmantojot jaudu un izgatavojot arvien varenākus instrumentus, automobiļus un lidmašīnas; tādā pašā veidā ir darījis arī Dievs, kā tas viss to attēlo. Tagad ievērojiet.

40 Toreiz Lutera dienās viņu spēks bija zirga spēks. Un tad Dievs, iegūdam Luteru savās rokās, savā kontrolē, izvezdams no lielas organizācijas jeb sistēmas, ļāva šim vīram ieraudzīt, ka “taisnais ticībā dzīvos”. Un, kad viņš spēja sasniegt taisnošanu un sludināt to, draudze atdzīvojās. Tā atdzīvojās un sāka pavisam nedaudz kustēties, tas bija toreiz, zirga spēka laikos, kad zirgu spēks bija gandrīz gatavs izzust, rati, zirgs un vagonetes. Lūk, viņš sasniedza taisnošanu, un caur to...tad draudze saņēma dzīvību, ticot Jēzum Kristum. Nevis ņemot kādu...

Jūs teiksiet: “Es ticu baznīcai. Es ticu *tam*.”

41 “Ticēt Viņam ir dzīvība.” Taisnots ticībā! Lutera to sludināja. To attēloja zirga un ratu laiks.

42 Tad Viņš ieguva Savā kontrolē kādu vīru Anglijā, vārdā Džons Veslijs, lai aizvāktu no viņa visus “ismus”. Un caur Džonu Vesliju Viņš bija spējīgs ieviest draudzē svēttapšanu. Svēttapšana piecēla draudzi kājās un padarīja to spējīgu staigāt. Lūk, Veslija perioda beigās bija automobilis, un mēs saprotam, ka tad, kad...es ar to domāju Veslija draudzes beigas. Nevis... Saprotiet, katrs reformators atnāk perioda beigās. Un tā, mēs redzam, ka Veslijs savas draudzes perioda beigās...tas atnāca tieši pirms pentakostiem. Nu, mēs redzam, ka caur svēttapšanu draudzei bija pietiekami daudz spēka, lai novērstos no pasaules lietām. *Darīt svētu nozīmē* “atdalīt Dieva godam”. Ļoti žēl, ka tā to pazaudēja. Taču tai bija pietiekami daudz spēka.

Luters iedeva viņai gaismu toreiz zirga un ratu laikos.

43 Veslijs piecēla to kājās, lai viņa staigātu; svēttapšana, nošķiroties no pasaules lietām. Caur to iznāca tie mazie zari, piemēram, svētuma piligrimi un nācarieši, un kas nu vēl no tā iznāca, caur svēttapšanu.

44 Bet atcerieties, ka viņi nevarēja stāvēt uz vietas. Uguns stabs virzījās tālāk. Un viņi nonāca līdz Azusa ielai šeit, Kalifornijā. Un ko tas izdarīja tad? Tas simbolizēja lidmašīnas dienas, tālāk par automobili, kad viņi... Dievs caur brāļiem Raitiem bija spējīgs...tas ir, cilvēks spēja izdomāt lidmašīnu, kas varēja lidot. Tieši pirms tam Azusas ielā nonāca vasarsvētki, un cilvēks pacēlās gaisā, pārdabiskajā, nezināmajā. Viņš runāja nezināmās mēlēs, viņš darīja nezināmas lietas, kas draudzei bija svešas, jo viņš bija pacēlies no zemes, viņš bija pacēlies gaisā...gaisā. Ko tas izdarīja? Tūlīt pēc lidmašīnu parādīšanās viņš pacēlās gaisā. Ar lidmašīnām Dievs parādīja, ka Viņa draudze ceļas. Ar dabiskām lietām Viņš parāda to, kas notiek garīgajā. Tās vienmēr seko. Tieši tāpat kā gudrie sekoja tai zvaigznei, lai atrastu Kristu, pēc tam, kad bija sekojuši tai divus gadus.

45 Lūk, ievērojiet, visas šīs lietas ir sasniegumi, ko ir paveicis cilvēks, un tās tikai kā ēnas attēlo to, ko dara Dievs. Viņš vienmēr dara to šādā veidā. Viņš ir pateicis mums par zīmēm, kas būs debesīs, par lietām, kas notiks tieši pirms Kristus atnākšanas. Mēs redzam to šodien. Tas ir tikai virziena rādītājs. Un mēs redzam zinātni, kā tā ir progresējusi un kā Dievs ir progresējis caur Savu draudzi.

46 Cilvēks, kurš brauc ar lidmašīnu, vairs negrib zirgu un ratus, ja vien viņš negrib mazliet izklaidēties. Bet zirgs un rati... Atcerieties, kas ir tas spēks, kas ir lidmašīnā? Vienkārši vēl pievienoti zirgi, tas arī viss.

47 Un tāpat, kad Džons Veslijs atklāja svēttapšanu, kas ir no taisnošanas atsevišķa darbība, viņš nekad nenosodīja taisnošanu, viņš tikai pievienoja tai lielāku spēku. Saprotat?

48 Un kad pentakosti atklāja Svētā Gara kristību un dāvanu atjaunošanu, viņi nekad nenoliedza svēttapšanu vai taisnošanu, viņi vienkārši dabūja lielāku spēku un uzcēlās, un devās augšup, jo bija atraduši vairāk spēka. Saprotat?

49 Kad parādījās visas šīs lietas, tās pareģoja. Ja mums būtu laiks, mēs patiešām varētu pie tā pakavēties, taču mums tā nav. Bet tā uzcēlās. Tāpat kā zinātne kaut ko paveic, skatoties atpakaļ, Dievs paveic, ejot *šajā* virzienā, ejot tās Valstības virzienā.

50 Un tā, mēs redzam, ka no Azusas ielas laika lidmašīnas cēlās gaisā lielās atmodās un pārtraucās pāri pasaulei uz nezināmo, uz debesu vietām, runājot nezināmās mēlēs, ar pasaulei nezināmām dāvanām. Nu, viņi domāja, ka tie ir fanātiķi, bet viņi bija spējīgi... Dievs bija paņēmis kādu cilvēku grupu Savās rokās. Un paņēma mazu, šķielējošu, melnu vīru tur Azusa ielā, kurš nezināja neko citu, kā vien ticēt, ka tas, ko Dievs bija pateicis, ir patiesība. Un tā tas ir.

51 Redziet, zinātnei ir jāieliek cilvēka galvā daudz gudrības, zināšanas, lai atgrieztos atpakaļ un atrastu tās lietas; bet Dievam ir jāizņem no cilvēka tas, kas ir viņā, lai Viņš varētu viņu lietot. Viens iet *šajā* virzienā, bet otrs iet *tajā* virzienā. Viens iet uz leju, bet otrs iet uz augšu.

52 Lūk, viņa atstāja šīs intelektuālās draudzes piesaistītas zemei, kad pentakosti pacēlās augšā ar runāšanu mēlēs un varenām dziedināšanas dāvanām. Viņi dziedināja slimos. Viņi darīja lielas lietas. Viņi to darīja. Nav nekādu šaubu, ka viņi to darīja. Tas ir pierādījums, ka viņi to darīja. Protams, ka darīja! Un viņi atstāja to intelektuālo draudzi sēžam uz zemes. Nebija svarīgi, ka viņi teica: "Nu, jūs to nevarat." Viņi tik un tā to darīja. Kaut arī jūs...

53 Tāpat kā tas mazais zēns, kurš sēdēja cietumā par hibiska augu savākšanu. Kāds atnāca un pateica, kāds puisēns atnāca viņu apciemot un pateica: "Ak, viņi nevar tevi par to ielikt cietumā!" Viņš teica: "Viņi nevar?" Viņš jau tur bija.

54 Un tieši šādi viņi saka, ka: "Svētais Gars bija citam periodam." Tā domā viņi! Viņš ir šeit! Mēs to zinām. Mēs, un tas ir... Mēs esam lidinājušies pa gaisu kopā ar Viņu pēdējos četrdesmit vai piecdesmit gadus, redzēdami lietas, par kurām intelektuāli cilvēki neko nezina. Vienīgais, ko viņi var izdarīt, ir apsēsties un teikt...vienkārši izsmiet to.

55 Gluži kā reiz mazs teliņš iznāca no staļļa, tā ir teikts, un viņš bijis diezgan resns un apaļš. Viņš tur sprinģoja. Un viņam bija ļoti labs saimnieks, kas viņu labi baroja, un viņš bija ļoti apaļš un pils ar vitamīniem. Un tur bija vēl viens slinks fermeris, kuram toziem ziemā kūti arī bija piedzimis teliņš. Tas mazais draudziņš nebija ēdis neko citu kā vien zāli, un, kad viņš iznāca ārā, viņš bija tik

vājš, ka teju vai nevarēja pakustēties, un katru reizi, kad uzpūta vējš, tas grūda viņu uz sāniem. Viņš redzēja, kā šis resnais teliņš vienkārši sprīņo un lieliski pavada laiku. Ziniet, viņš paskatījās caur spraugu žogā un sacīja: “Kāds fanātisms!” Viņš bija pilns ar vitamīniem, nav brīnums, ka viņš tur varēja sprīņot.

56 Un, kad cilvēks ir piepildīts ar Svēto Garu, viņā ir kaut kas tāds, kas ir pilns ar Dieva garīgo vitamīnu, kas liek viņam slavēt Dievu, kliegt un rīkoties citādi. Kāpēc? Tāpēc, ka viņš vairs nav piesaistīts zemei. Viņš ir debesīs, kuģo apkārt pa debesīm Jēzū Kristū.

57 Viņš atstāja tos, kas bija piesaistīti zemei ar saviem velosipēdiem un automašīnām, viņi devās augšup gaisā. Tieši tā. Praktiski viņi tika paņemti prom no turienes, no laika. Viņi dziedināja slimos. Viņi runāja nezināmās mēlēs un darīja daudzas lietas.

58 Bet tagad, draugi, atļaujiet man pateikt sekojošo. Ir pienācis astronauta periods. Mēs esam izgājuši no lidmašīnas perioda. Tagad mums ir vairāk jaudas. Ir iestājies astronauta periods. Kas tas ir? Nevis... Mēs esam ienākuši garīgajā astronauta periodā, saprotiet, dodoties augstāk. Tas nav... Tas ir tas pats Gars, tikai vairāk spēka, tikai pacelti augstāk, varam pacelties augstāk, redzēt vairāk, ticēt vairāk, būt līdzīgāki Kristum. Tas vairs nav automobilis, tas nav zirgs ar ratiņiem, pat ne lidmašīna, bet astronauts, viņš traucas augšup un virs visiem.

59 Bībelē tas ir nosaukts par ērgļa periodu. Dievs sauc savus praviešus... Ērgļa periods! Mēs saprotam, ka Bībelē...mēs redzam, ka Maleahijas 4. nodaļā mums tas ir apsolīts pēdējās dienās. Lūk, Viņš pielīdzina savus praviešus ērgļiem. Viņš pats sauc Sevi par ērgli. Viņš ir tas lielais ērglis Jehova.

60 Viņš ir spējīgs panākt, lai Viņam būtu līgava. Pēdējās dienās Viņš spēš iegūt līgavu ar tādu kalpošanu, kas būs tik precīza...tāpat kā vīrietis un viņa sieva kļūst par vienu. Un, kad Jehova panāk, ka Viņa ļaudis ir tādi kā Viņš, tad Viņš dzīvo Savos ļaudīs. Viņi ir viens.

61 Tas piepilda Rakstus, tieši to, ko Viņš teica svētā Jāņa 14:12: “Kas Man tic, tas arī darīs tos darbus, ko Es daru.” Tas piepilda arī to, ko Jēzus teica, ka tas notiks: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.”

62 Tagad ir astronauta periods. Un astronauts redz lietas, ko neredz ne jātnieks, ne automobilis, ne lidmašīna. Viņš paceļas augstāk. Lidmašīna joprojām ir šeit lejā, lēkā pa mākoņiem, un tai ir avārijas, problēmas un viss pārējais. Bet viņš paceļas virs ticības mācību un konfesiju mākoņiem, paceļas augšup debesīs, tālu prom no visa.

63 Astronauta periods, mēs dzīvojam astronauta periodā. Tikpat droši, kā Dievs tur ir apliecinājis ar dabiskajām norisēm, tāpat Viņš apliecina arī tagad, ka, ja mēs esam sasnieguši astronautu, tad Dievs ir sasniedzis to, ko Viņš apsolija sasniegt pēdējās dienās saskaņā ar Maleahijas 4. nodaļu. Vienīgais, kas Viņam ir jāizdara, ir jādabū Savās rokās kāds, kas var tikt vaļā no lidmašīnām un automobiļiem, un kā nu vēl. Nevis skatīties atpakaļ uz to, kas tas bija, bet ir vairāk jaudas, lai paceltu viņu augstāk, paceltu viņu Dieva klātbūtnē, paceltu viņu uz turieni, kur viss ir iespējams. Lūk, mēs redzam, ka tas notiek. Par to nav nekādu šaubu.

64 Tāpat kā dabiskais astronauts paceļas virs lidmašīnām, tā dara arī garīgais astronauts; lidmašīnas vienmēr avarē un kratās mākoņos, un dara visu ko tādu. Nevar būt nekā lielāka, nekāda lielāka sasnieguma par astronautu. Viss, kas viņam ir jādara, ir tikai jāturpina pielikt vairāk jaudas, un viņš aizlidos, kur vien vēlēšies, saprotiet, jo viņš jau ir aizlidojis kosmosā. Lidmašīnas joprojām ir lejā, avarē, tām ir problēmas, ir piesaistītas zemei un tamlīdzīgi. Bet astronautam nav jābūt piesaistītam zemei. Viņš paceļas virs mākoņiem. Viņš dodas augšup, augstāk par ticības mācību, augstāk par konfesiju un augstāk par tiem, kas saka: “Tā tas nav, tā tas nav!” Viņam ir pavadoņi, Svētais Gars. Vārds viņam tā saka, un viņš virzās uz priekšu!

65 Kā zinātnē tiek sasniegts astronauts? Tā izmanto to jaudu, kas viņai ir, un vienkārši turpina tajā iedziļināties, kas liek doties tam tālāk, doties bez gaisa un tā tālāk. Tā turpina... Es nezinu, kāda ir tās ķīmija, es neesmu mehāniķis. Bet, lai kas tas nebūtu, tā turpina likt tam iet arvien augstāk un augstāk. Tā visu laiku to uzlabo, līdz tas jau spēj pārsniegt saprāta robežas. Tāpat dara arī Dieva

astronauts, viņš iziet ārpus visām draudzes ticības mācībām, pāri visām robežām, visām tām lietām, kas saka: “Brīnumu laiki ir beigušies, nekā tāda nav.”

66 Kā tas astronauts to atklāja? Viņš to izskaitļoja uz papīra. Tas, ko viņš bija izskaitļojis, nokāpa no tā papīra. Tas ir tas pats – jebkurš cilvēks var apsēsties un lasīt Dieva Vārdu, un redzēt, kas ir apsolīts. “Jūs pētāt Rakstus, jo jūs domājat, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība,” teica Jēzus, “bet tie liecina par Mani.” Tā pie zemes piesaistītā grupa, kas bija tajās dienās, nezināja, kas Viņš bija.

67 Tas, ko dara kalpošana...astronauts redz to, ka lidmašīnas un viss pārējais ir novecojis. Tā arī garīgais astronauts, viņš dodas augstāk par mākoņiem un augstāk par ticības mācībām, un augstāk par šaubām, tur ārējā kosmosā; ārējā kosmosā, prom no visas neticības, ārējā kosmosā, kur viņš nedzird to pļāpāšanu, kas saka: “Nu, tu nevari to izdarīt. Neviena nesadarbosies, nesadarbosies ar tevi. Tu nevari izdarīt to. Tu nevari izdarīt šito.” Viņš nepievērš tam uzmanību. Viņš ir astronauts. Viņš dodas augstāk par tiem mākoņiem. “Ir pārāk vētrains. Mēs nevaram to izdarīt.” Priekš astronauta tam nav nekādas nozīmes, viņš dodas augstāk par to vētru. Redziet, tieši tāda ir īsta astronauta ticība šodien. Viņi saka: “Nu, ārsts teica to un to.” Varbūt ar to viss ir kārtībā, bet astronauts tam netic.

68 Kad tas ir rakstīts *Šeit*, viņam tas ir sirdī. Viņu kaut kas uzrunā, un viņš vienkārši virzās uz priekšu un dodas prom. Tas arī viss. Viņš dodas taisni uz priekšu kosmosā, jo mēs dzīvojam astronauta periodā, tieši tā, tur kosmosā, kur “viss ir iespējams tiem, kas tic”. Viņam ir ceļvedis, kas ir Viņa Vārds, kurš saka viņam, kā iet, Dieva Vārds.

69 Dabiskais astronauts ir...viņu kaut kas kontrolē. Kad tas astronauts atrodas gaisā, viņam ir kaut kas šeit aizmugurē, šeit lejā uz zemes, kas viņu kontrolē. To sauc par radaru. Šis radars viņu virza, rāda, kur viņš atrodas, stāsta, ko viņš dara. Un šis radars kontrolē viņu no radara torņa šeit, uz zemes. Tas ir dabiskais astronauts.

70 Tāpat arī garīgajam astronautam ir kontrolējošs spēks, arī viņam ir vadības tornis. Tas nav šeit lejā, kā tas ir cilvēkam. Tas ir tur augšā. Un tas ir Svētais Gars, kas ir viņā, lūk, kas viņu kontrolē, Svētā Gara kristības tornis. Tas viņu kontrolē, kontrolē viņu ar Vārda palīdzību; nevis kaut kāds fanātisms, kāda bezjēdzīga emocionāla kliegšana, bet TĀ SAKA TAS KUNGS, un tas notiek. Tas vienmēr tiek kontrolēts. Viņam ir vadības tornis, tas ir Svētais Gars. Un Vārds ir Viņa programma, un viņš atrodas tieši tajā programmā. Un Svētā Gara spēks nodrošina viņam virzību, un tas atnes to sasniegumu, ko Dievs vēlas sasniegt Saviem ļaudīm, lai tas piepildītu to, ko Viņš ir apsolījis.

71 Jēzus dziedināja cilvēkus ne tāpēc, ka Viņam tas bija jādara. Viņš piepildīja to, piepildīja Rakstus. Viņš dziedināja, jo bija rakstīts, ka Viņš to darīs. Viņam šodien nav jārāda šīs zīmes, Viņam nav jābūt *tādai un tādai* kalpošanai, bet Viņš apsolīja, ka Viņš to darīs. Viņš to dara, lai piepildītu Savu apsolījumu.

72 Brāli, māsa, vīrieši, sievietes, vai tad jūs to neredzat? Vai tad jūs neredzat garīgā un dabiskā līdzības?

73 Šie lielie sasniegumi ir pavirzījuši zinātnes pulksteni un aizveduši to tik tālu uz priekšu, ka viņi saka, ka tagad ir tikai... Viņi saka, ka zinātnes pulkstenis rāda trīs minūtes līdz pusnaktij. Viņi ir galā. Viņi ir atklājuši to, kas viņus iznīcinās. Viņi ir atklājuši visu. Astronauts var pacelties gaisā un doties uz turieni ar atomspēkiem, un palikt tur augšā un teikt: “Padodieties vai tiksiet iznīcināti!” Trīs minūtes līdz pusnaktij! Viņi ir strādājuši pie tā, ko ir uztaisījis Dievs. Viņi ir spējuši izkropļot. Tā vietā, lai mēģinātu uztaisīt dzīvību, viņi vienmēr cenšas atrast kaut ko, lai kādu nogalinātu, kaut ko, kas pārspētu to nākošo lietu, sakautu kaimiņvalsti, pārspētu to, kas ir blakus. Tieši to viņi cenšas darīt.

74 Bet cilvēks vēro, sauc cilvēku par savu brāli un cenšas aizvest viņu uz kādām Mājām, kur viņam nebūs jāmirst. Viens ir nāvē, otrs ir dzīvībā. Bet tie, kas ir nāvē, tikai tēlo dzīvību. Tā lapa, kad tā nokrīt no koka un nomirst, nozīmē tikai to, ka tā atkal atgriezīsies, jo tā jau ir bijusi.

75 Atbilstoši mūsdienu zinātnes sasniegumiem pulkstenis ir pavirzījies uz priekšu līdz trīs

minūtēm līdz pusnaktij. Un Dieva lielais pulkstenis rāda: “Jēzus Kristus vakar, šodien un mūžīgi tas pats.” Mēs esam galā! “Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet.” “Jēzus Kristus vakar, šodien un mūžīgi tas pats.” Kad zinātniskais pulkstenis rāda, ka ir trīs minūtes līdz iznīcībai, Dieva pulkstenis rāda: “Jēzus Kristus vakar, šodien un mūžīgi tas pats.” Viņš ir uz zemes Svētā Gara spēkā, lai liktu Savam Vārdam dzīvot un darīt Viņa draudzei tieši to, ko Viņš apsolija darīt, piepildot Savus astronautus, uzpildīdams viņus visus ar degvielu un sagatavodams.

76 Tā ka viņi te pavisam nesen iekāpa savā lielajā zinātniskajā raķetē, astronautu kuģī, un tagad viņi veic laika atskaiti, lai dotos uz mēnesi. Viņi pacelsies arī no šejienes. Viņiem ir astronauts lielā raķetē, ko darbina atomenerģija un ko, kā viņi apgalvo, viņi var nosūtīt uz pašu Mēnesi. Viņi ir iekāpuši savā raķetē un gaida laika atskaiti.

77 Garīgais astronauts ir iekāpis Kristū un klausās Vārda laika atskaiti. Āmen. Tagad jums, luterāņi, vajadzētu skaļi gaviļēt, un arī jums, baptisti un prezbiteriāņi. Vērojiet Vārda laika atskaiti. Ak vai! Vārda laika atskaite! Un viņi dodas uz Debesīm, nevis uz mēnesi. Viņi palidos mēnesim garām tik ātri, ka pat neredzēs to. Ak vai! Gaida laika atskaiti! Tieši tā. Gaidīt laika atskaiti ir pareizi.

78 Ko viņi dara? Viņi ir ietīti Kristū, aizraujošajā žēlastībā. Nekas tāds, ko viņi būtu izdarījuši paši. Kristus paņēma to neizglītoto, pasaules acīs muļķīgo, ietērpa tajā Savus astronautus un pilnvaroja viņus ar Svēto Garu pacelties gaisā. Šī pasaule tiks atstāta viena pati. Tā tas ir, pacelšanās!

79 Ievērojiet, dabiskais cilvēks pat skaita atpakaļvirzienā. Es teicu, ka viņš dara lietas atmuguriski. Viņš skaita atmuguriski. Paskatieties uz viņa skaitīšanu: “Desmit, deviņi, astoņi, septiņi, seši, pieci, četri, trīs, divi, viens, nulle!” Redziet, viņš iet atpakaļ un sāk skaitīt. Saprotat? Viņš ir pavisam... Desmit ir slikts skaitlis. Tā tas ir. Sākt ar desmit, tas ir slikts skaitlis.

80 Izraēlā bija desmit ciltis, un tās visas bija miesīgas. Un viņam vajadzēja paņemt Jāzepa divus dēlus, Efraimu un Manasi, pravieša dēlus, un svētīt tos. Un, kad viņš to darīja, viņa rokas sakrustojās. Un viņš sacīja: “Tēvs, ne tā, tu esi uzlicis savas rokas uz Efraima, bet tām vajadzēja būt uz Manases.”

81 Viņš sacīja: “Dievs sakrustoja manas rokas.” No... Noņemot tās no vecākā dēla (likuma) un uzliekot tās uz Kristus. Un caur to atnāca, caur krustu atnāca pirmdzimības pārmaiņa, āmen, uz jaunāko dēlu. Ak vai! Cik brīnišķīgi! Ja vien mums būtu laiks tajā iedziļināties; mēs to darīsim kādu citu reizi. Labi.

82 Lūk, desmit ir slikts skaitlis. Bet cilvēks vienmēr skaita atpakaļ, sāk no desmit. “Desmit, deviņi, astoņi, septiņi, seši, pieci, četri, trīs, divi, viens, nulle.”

83 Ko dara Dievs? Viņš sāk ar Savu skaitli, septiņi. Tas ir Dieva skaitlis. Paskatieties uz to, septiņi. Ak, Viņš skaita uz priekšu, sākot ar viens. Viņš sāk ar Savu pirmo draudzes periodu. Tieši tādi ir Viņa simboli uz zemes. Ir septiņi draudzes periodi. Viņš radīja pasauli septiņās dienās; septītajā dienā Viņš atpūtās. Tas ir Viņa pēdējais skaitlis Viņa radīšanā. Viņš atpūtās.

84 Ievērojiet, Viņš skaita uz priekšu, nevis atpakaļ. Viņš iet uz priekšu. Viņš sāk no sava pirmā draudzes perioda, kas sākās 33. gadā pēc Kristus dzimšanas, un tur Viņš sāka laika atskaiti. Viņš skaitīja Savus draudzes periodus. Tā bija draudzes dzimšana Vasarsvētku dienā. Kas darīja... Viņš sāk skaitīt. Viņš sāk skaitīt draudzes periodus. “Pirmā bija Efeza, numur viens, divi – Smirna, trīs – Pergama, četri – Tiatīra, pieci – Sardas, seši – Filadelfija, septiņi – Lāodikeja.” Ir vēlāks, nekā jūs domājat. Ir vēlāks, nekā jūs domājat. Skaitīšana ir beigusies. Nākamā ir “nulle”, aiziet. Viss ir gatavs. Skaitīšana ir beigusies.

85 Kad mūsu astronauts Džons Glens iekāpa tajā lielajā raķetē, lai paceltos augšā, valsts stāvēja klusēdama. Tajā rītā, kad viņš pacēlās, viņi nezināja... Kad viņš to izdarīja, viņš iegāja raķetē, un visi raudāja un gaidīja, un vēroja, kas notiks. Valsts bija apburta. Jūs redzējāt to... Visi televizori bija ieslēgti, un viss pārējais, lai visi to varētu redzēt. Dabiskā acs to nevarēja redzēt, tāpēc viņi to radīja televīzijā. Jūs to atceraties.

86 Tad, kad viņš iekāpa savā vietā raķetē, kad viņš to izdarīja, viņi sāka: “Desmit, deviņi, astoņi, septiņi, seši, pieci, četri, trīs, divi, viens, nulle,” un viņš pacēlās. Kas notika? Kad tika pavilkta tā lielā svira, atomi sāka aizdegties, tie sāka sadalīties, uguns sāka lidot, dūmi sāka velties, un tā milzīgā raķete pacēlās gaisā, nezināmajā, kaut kur tālumā. Viņš pacēlās gaisā, pateicoties tam lielajam cilvēka sasniegumam, lielākajam, kāds viņam ir bijis. Bet atļaujiet man jums pateikt, ka tas ir kaut kas pavisam nenožīmīgs.

87 Vienā no šiem rītiem Dieva sasniegums, Viņa astronauti, kuri ir iekāpuši Jēzū Kristū, piedzimuši tur caur Svēto Garu, piepildīti ar Viņa spēku! Vienā no šiem rītiem viss visums kliegs un vaimanās, un griezīs zobus, kad viņi ieraudzīs, ka ir palaiduši to garām. Kad tas lielais Ērglis Svētā Gara un uguns spēkā sāks izplest savus spārnus, tie astronauti pacelsies debesīs, lai dotos satikt Līgavaini; kad līgava pacelsies tajā visvarenā Dieva astronautu spēkā, kurš sūtīja uz zemi Jēzu Kristu Svētā Gara veidā un ir izvedis draudzi cauri šiem sasniegumiem!

88 Šobrīd viņa saņem sevī augšāmcelto spēku, lai lidotu augstu pāri šīs pasaules lietām, redzot, kā Viņš šeit draudzē dara Sevi par to pašu vakar, šodien un mūžīgi. Tieši tā. Laika atskaite ir beigusies. Katrs draudzes periods jau ir pagājis. Mēs beidzam Lāodikejā.

89 Tiec iekšā, mans brāli, māsa. Nohermetizējieties. Spiedienu tev nekaitēs, kad tu tiksi iekšā un būsi nohermetizēts. Tieciet Kristū, un jums būs vienalga, ko saka pasaule. Viņi vienalga nekādi nespēs tev kaitēt. Tu esi drošībā. Tu esi labi ievīstīts.

90 Jēzus Kristus ir mūsu lielā un godpilnā astronautu raķete, kurā mēs atradīsimies, kuru virzīs Svētais Gars un spēks, un uguns, kad tā dosies lidojumā vienā no šiem rītiem. Svētā Gara Uguns šādā veidā kritīs uz zemes, un, kad tas notiks, draudze tiks pacelta augšā. Un visas valstis piecelsies kājās, tām nebūs vajadzīga televīzija, tās Viņu redzēs. Ikviens celis locīsies un katra mēle apliecinās, kad viņa dosies uz to pasauli, uz tām godpilnajām debesu valstībām, lai apprecētos ar savu Līgavaini. Lai Dievs palīdz mums dzīvot tai dienai!

Nolieksim savas galvas.

91 Vai jūs šodien braucat ar zirgu un ratiem, vai jūs braucat ar velosipēdu, vai jūs...ar automašīnu, vai esat pacēlušies mākoņos ar lidmašīnu? Ja esat, tad man jums ir kas sakāms. Šobrīd ir astronauta periods. Kāpēc gan tev neatnākt un neienākt tajā Astronautā? Ak, es zinu, ka tas izklausās biedējoši. Pirmais cilvēks, kurš iekāpa lidmašīnā, teju vai nomira no bailēm; pirmais, kuram bija automašīna, jūs zināt, ko tas izraisīja; bet šodien tā ir ierasta lieta. Ak, brāli, māsa. Jēzus Kristus ir šeit, tas lielais kosmosa kuģis, kurā mums ir jābūt. Mākoņi virs mums nenožīmēs pilnīgi neko; Viņš izlauzīsies cauri katram šaubu mākonim, visai neticībai un aiztrauksies tur tālumā kosmosā.

92 Ja jūs vēl neesat iegājuši Viņā, jums ir iespēja šajā pēcpusdienā. Vai jūs pacelsiet savas rokas un pateiksiet: “Palūdz par mani, brāli Branham, lai es varētu nokļūt tajā vietā, kur es varu redzēt katru Dieva apsolīto Vārdu, lai es varētu redzēt un sajūst Dieva pulsējošo spēku manī, lai es zinātu, ka mana...šī pasaule un pārējais ir aizgājis no manis.” Lai Dievs jūs svētī. Tikai paskatieties uz tām rokām! Vai, vai, vai! Visi, visur.

93 Mūsu Debesu Tēvs, Tu redzi viņu rokas. Es esmu atbildīgs tikai par Vārda sludināšanu. Tu, viņi ir Tavi. Es nododu viņus Tev. Viņi ir Tavi. Lai Svētais Gars tagad...

94 Un lai viņi to redz, šos sasniegumus. Viņi redz to dabiskajā; tad, ja mēs atskatāmies, mēs redzam to garīgajā. Tu esi šeit, Kungs. Tu apsolīji, ka tieši pirms beigu laika atnākšanas, tas būs kā Sodomas un Gomoras dienās. Un mēs skatāmies atpakaļ un redzam tās dienas, mēs skatāmies tur un redzam, kur divi kalpotāji, izcili, eņģeliski, svaidīti vīri devās uz Sodomu un sludināja Ābrahāma dienās, izsaukdami Latu. Vēl tur bija Kāds, kas palika kopā ar Ābrahāmu, un tas bija Tas, kas deva Ābrahāmam zīmi. Tie pārējie Sodomā parādīja savu zīmi.

95 Un, Tēvs, tieši tagad varētu pateikt tik daudzas lietas, ko draudze varbūt nesaprastu. Bet es lūdzu, lai Tu dāvā viņiem tādas alkas pēc tā, Kungs, ka viņi atnāktu un ieraudzītu, ka mēs atrodamies pēdējā laikā, astronauta periodā. Es lūdzu, Tēvs, lai viņi saprastu, ka tas nav

mēģinājums nosodīt to, kas viņiem ir bijis, bet tas ir tikai mēģinājums iedot viņiem vairāk, aizraušanas žēlastību, jo pienāks stunda, kad mums būs nepieciešams aizraušanas spēks; ne tikai dziedināt ķermeni, bet izmainīt to vienā brīdī, acumirkļi. Kristus būs tik reāls viņu ķermeņos, ka Viņš varēs tos izmainīt caur Savu diženo nāvi un to, ko Viņš nopirka. Lai viņi paņem to šodien, to zīmi, par kuru es runāju vakar vakarā, tur to savā priekšā un ieiet tajā Astronautā, dāvā to, Tēvs, kur vīzijas, spēki un pasaules tur viņā pusē, zināmas...un, ak, Dievs, kur visi lielie Dieva noslēpumi ir atklāti šajos septiņos zīmogos un darīti zināmi cilvēkam. Dāvā to, Tēvs.

96 Tagad viņi ir Tavi. Es saprotu, ka aicinājumi pie altāra ir tas, ko mēs darām, bet, Kungs, Tu teici: "Visi, kas ticēja." Es lūdzu, lai Tu dod viņiem ticību ticēt. Viņi ir Tavās rokās, Kungs. Un, ja es viņus vairs neredzēju un viņi vairs neredzēs mani, līdz mēs satiksimies pie Taviem sāniem, tad mēs zināsim, kā mēs esam iepazīti. Es lūdzu, lai Tu viņiem palīdzi. Un lai mēs visi esam tur, drošībā, iznesti cauri ar to apbrīnojamo žēlastību, kas ir no mūsu lielās astronautu ticības, kas mums ir Jēzū Kristū, kur mēs esam iekšā kopā ar Viņu. Āmen.

97 Un tā, jau pēc brītiņa mēs lūgsimies par slimajiem. Dievs...mēs apsolījām to darīt. Mēs gribam to darīt. Un tagad es gribu pateikt sekojošo, ka nedēļas laikā... Mums ir tikai kādas piecpadsmi vai divdesmit minūtes. Es nedaudz saīsināju, tāpēc man vēl ir apmēram piecpadsmi vai divdesmit minūtes, lai to izdarītu.

98 Un tā, pirmā lieta ir tāda, ka šīs lietas, par kurām mēs runājam, vai tas tā ir, vai tas tā nav? Mēs zinām, ka Bībele ir to apsolījusi, bet vai Viņš ir šeit? Dievs ir šeit, lai darītu, ko mēs...ko Viņš apsolīja, ka Viņš darīs. Dievs ir šeit. Saprotiet, mēs esam izgājuši tālāk par runāšanu mēlēs. Ar to viss ir kārtībā, saprotiet. Mēs esam aizgājuši tālāk par šīm mazajām lietām. Un, redziet, tagad mēs esam nonākuši vietā, kur mums ir vajadzīga astronautu ticība, tas ir astronautu spēks, lai saprastu, ka mēs jau esam Kristū, vienkārši vairāk Kristus, saprotiet, lai paceltu mūs augšā debesīs.

99 Tā vecā metode ar lūgšanos un roku uzlikšanu uz slimajiem, tas ir labi. Tas bija Lutera laikos, draugs, atpakaļ automašīnā un tā tālāk. Tagad mēs es tālāk par to.

100 Atcerieties, tajās senajās dienās Jēzus atnāca pie ebrejiem, Jairs teica, Jairs teica: "Atnāc un uzliec Savas rokas manai meitai, un viņa dzīvos." Bet tas romietis sacīja: "Es neesmu cienīgs, lai Tu nāktu, tikai pasaki Vārdu." Redzat? Viņš atpazīna Kristus spēku, ka Viņš ir pār visām lietām.

101 Un tā, ja Kristus ir pār visām lietām, tad Viņam ir jātur Savs Vārds. Viņš ir Ķēniņš. Viņš ir Dievs. Viņam ir jātur Savs Vārds: "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsit." Un tā, kas attiecas uz kāda dziedināšanu, neviens to nevar izdarīt, jo tas jau ir izdarīts. Tas jau ir izdarīts. Ir vienkārši tas jāatpazīst, saprotiet, jāatpazīst, ka Viņš ir mūsu klātbūtnē. Vai jūs tam ticat? Tagad dažas minūtes esiet lūgšanā, sakiet: "Dievs, esi žēlīgs!"

102 Debesu Tēvs, lai cilvēki zinātu; varbūt šeit ir kādi svešinieki; lai viņi zinātu, ka tas, ko es runāju, ir patiesība. Es vienkārši cenšos savā necilajā, pazemīgajā veidā, Kungs, pasniegt Evaņģēliju, cik vien labi varu. Kungs, lai cilvēki neskatās uz manu gramatiku, bet vienkārši saprot, ko es cenšos pateikt. Es lūdzu, lai Tu apstiprini to un padari to reālu Dieva godam, Jēzus Vārdā. Āmen.

103 Un tā, draugi, šeit ir varbūt divi vai trīs simti lūgšanu kartiņu. Man būtu grūti tās visas šeit paņemt pa vienai. Vai arī pēc četrām vai piecām šādām izšķiršanas reizēm es varbūt jau gulētu uz grīdas, iespējams, vai būtu tik vājš, ka es pat nezinātu. Vīzija...kad tu redzi vīziju, tā ir arī jāizskaidro, jūs zināt. Daudzas reizes tas nav pilnīgi precīzi, tam ir jābūt...

104 Lūk, to dari tu, tu pats, tā ir tava ticība. Tās sievietes ticība pieskārs Kungam Jēzum, un viņa ticēja, ka Viņš ir Dieva Dēls. Un tas izsmēla no Viņa spēku viņai, piepildīja viņas vēlmes, un Viņš apgriezās apkārt un pateica viņai, ka viņas stāvoklis ir dziedināts.

105 Saprotiet, "Tava ticība tevi ir *izglābusi*." Lūk, šeit sēž mācīti vīri, kurus es pazīstu. Tas vārds ir "sozo". "Tavs vārds tevi ir *izglābis*." "Tava ticība ir tevi *izglābusi*." Tieši tāpat kā tava ticība glābj tevi no grēka, tava ticība glābj tevi fiziski, saprotiet, no slimības. Lūk, tev tam ir jātic.

106 Tagad es lūdzu visus dažas minūtes būt ļoti klusiem un godbijīgiem. Un lai Svētais Gars

tagad...vismaz divus vai trīs cilvēkus šajā auditorijā, tas ir viss, ko es prasu, lai jūs redzētu, ka tas nav kaut kas spontāns vai kas cits. Svētais Gars ir šeit, lai izpaustu Sevi.

107 Un tā, kāds no klausītājiem... Lūk, cik es zinu, es nepazīstu nevienu cilvēku, kuru es šobrīd redzu šajā auditorijā, izņemot manu mīļoto māsu Apšovu, kas sēž šeit. Viņa ir vienīgā. Un es šobrīd nevaru...

108 Tas ir tieši kā jūsu apziņa. Redziet, jūsu zemapziņa ir tā vieta, kur jūs sapņojat.

109 Pirms diviem vai trim gadiem man šeit veica fizisku izmeklēšanu ar laika viļņiem, smadzeņu viļņiem, ziniet. Un tie ārsti iznāca, un viņi teica: "Ei, tu esi jocīgs puisis."

Es teicu: "Kas par lietu?"

110 Teica: "Vai zini ko?" Teica: "Tu varētu sapņot, pat būdams pilnīgi pamodies."

Es teicu: "Kas?"

Teica: "Tu vari sapņot arī tad, kad esi pilnīgi pamodies."

111 Teica: "Šeit ir tava pirmā apziņa," teica, "to kontrolē tavas septiņas jeb sešas maņas: redze, garša, tauste, oža...un oža. Tava pirmā apziņa ir aktīva tikai tikmēr, kamēr tu esi savās sešās maņās."

Teica: "Šeit ir tava zemapziņa." Teica: "Kad tās ir neaktīvas, tu dodies uz savu zemapziņu. Kad tās ir neaktīvas, tu esi aizmidzis un tu dodies uz šejieni un sapņo sapni; kaut kāda tava daļa dodas uz turieni. Tad, kad tu atgriezies atpakaļ *šeit*," sacīja, "tad tu atceries, ko tu sapņoji, kad tu biji ārpus savām taustes, garšas, redzes, ožas un dzirdes maņām." Saprotat? Un teica: "Tā tas ir parasti."

112 Teica: "Mēs neko tādu vēl neesam redzējuši. Bet abas tavējās atrodas tepat kopā," teica, "abi tavi smadzeņu viļņi, no zemapziņas un otras apziņas. Par ko tādu es vēl savā mūžā neesmu dzirdējis." Teica: "Puis, tu varētu sapņot sapni, stāvēt kājās un pilnīgi pamodies."

Es teicu: "Dakter, vai tu kādreiz esi dzirdējis par vīziju?"

Viņš teica: "Nē, man šķiet, ka neesmu."

Es teicu: "Vai tu esi ticīgs?"

113 Viņš teica: "Es esmu prezbiteriānis, brāli Branham, bet," teica, "tas arī viss." Teica: "Mācītājam tur katru ceturtdienas vakaru ir daži cilvēki," teica, "un viss, ko es dzirdu, ir tikai: 'Prezbiteriāņi, prezbiteriāņi, prezbiteriāņi.'" Teica: "Es uz turieni pat neeju."

Es teicu: "Vai tu kādreiz esi lasījis Bībeli?"

Viņš teica: "Jā."

114 "Vai tu esi kādreiz dzirdējis par senajiem praviešiem no Vecās Derības, kas devās uz citu dimensiju un tamlīdzīgi?"

Viņš teica: "Vai tas ir tas, par ko tu runā?"

Es teicu: "Tieši tā." Un es teicu...

115 Viņš teica: "Nu, tas būtu brīnišķīgi. Klau, brāli Branham, tev vajadzētu aiziet..."

116 Es teicu: "Mani jau ir intervējuši Maijo klīnikā, jā." Un es teicu, ka viņš... Es teicu: "Bet, skaties, vai tu kādreiz esi redzējis sapni, dokter?"

Viņš teica: "Ak, protams."

117 Es teicu: "Tad nosapņo man sapni. Vienkārši aizej gulēt un nosapņo man sapni, pasaki man, kas man ir jādara. Tu nevarētu to izdarīt. Bet tas, kas tevi kontrolē, varētu iedot tev sapni par mani, un tad tu varētu pamosties un to izstāstīt."

118 Arī es nevaru to izdarīt. Es nevaru pateikt, ko...lūk, *šeit*. Tam ir jābūt Viņam, kas to dara. Un jūsu ticība Viņam apstiprina šo Vārdu. Tieši tāpat kā tā sieviete, neskatoties uz to, ko kāds teica, viņa ticēja, ka, ja viņa varēs pieskarties Viņai drēbēm, tad tas būs, tas notiks. Un tā, Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Lūk, tā ir vienīgā lieta, kas tas ir.

119 Saprotiet, kad tu redzi atdarinājumus un tā tālāk, draugs, tas tevi tā nedaudz nomāc. Bet tik

un tā ej uz priekšu. Viss...viss būs kārtībā, saprotiet. Un tā, skatieties, tev ir jāpiedzimst tādām mērķim. Tu piedzimsti, un visas dabiskās dāvanas atnāk pie tevis.” Dāvanas un aicinājums ir neatceļami. Tāpat kā cilvēks... Kā es nesen runāju ar Polu Kainu par... Kā Ernijs Fords un Reds Folijs, un Elvis Preslijs, šie puīši, kuriem ir šie lielie dziedāšanas talanti, bet viņi izmanto tos priekš pasaules. Dievs iedeva viņiem šos talantus, bet paskatieties, ko viņi ar to dara.

120 Tas ir tāpat kā Jūda Iskariots, kurš saņēma trīsdesmit sudraba gabalus par Viņu, Kurš bija viņiem tos iedevis. Viņiem būtu vajadzējis izmantot tos Dieva Valstībai. Un, kad jūs sajaucat to kopā, nedomāju, ka viņiem būtu jāļauj dziedāt draudzes dziesmas; tas piederas draudzei un cilvēkiem, nevis tur, lai radītu vēl vairāk liekulības. Aizbrauciet uz Dienvidāfriku, un viņi tur saka: “Nu, Elvis Preslijs ir ļoti reliģiozs puisis, viņš dzied kristīgas dziesmas.” Ak! Tas nenozīmē neko. Man tas ir vēl viens Jūda. Un visi tie cilvēki, kas paņem šīs Dieva dāvanas un izkropļo tās.

121 Pat kalpotājs, kurš paņems to un sagrozīs, uztaisot no tā ticības mācību Dieva Vārda vietā, un izmantos savu ietekmi, lai ietekmētu ar ticības mācību un nevis ar Dieva Vārdu, tas ir otršķirīgs Jūda. Man ne...

122 Man nevajadzēja to teikt. Jūs, ja es jūs aizskāru, piedodiet man. Man nebūtu jāsaka šīs lietas šeit. Labi.

Ir viena lieta, es varu teikt to, ko Viņš saka man. Lūdzieties.

123 Jā, Kungs, viens Vārds no Tevis nozīmēs vairāk, nekā es varētu pateikt visā savā mūžā. Es ticu. Tu apsolīji to. Es esmu Tavs. Ļauj viņiem redzēt, ka Tavs Gars ir šeit, un tad, kad viņi nāks uz šo lūgšanu rindu, lai par viņiem palūgtu, viņi sapratīs, Kungs. “Ticīga lūgšana izglābs slimo.” Es lūdzu, lai viņi redz, ka tas nav Tavs kalps. Tas esi Tu. Es lūdzu Jēzus Vārdā. Āmen.

124 Vienkārši kādu brītiņu sēdiet mierīgi. Es to izdarīt nevaru. Jūs teiksiet: “Kā, brāli Branham?” Es nevaru jums pateikt. Es varu tikai tā, kā Viņš man rāda.

125 Jēzus teica: “Es neko nedaru, kamēr Mans Tēvs Man to vispirms neparāda. Ko Es redzu Tēvu darām, to dara arī Dēls.”

126 Lūk, ja jūs esat pacēlušī savas galvas, paskatieties šurp. Vai redzat to lēdiju, kas sēž tur, rindas galā? Viņa cieš no sieviešu slimības. Tā tas ir, jaunkundz. Pareizi, drenāža un pārējais. Ja tas ir pareizi, pacel savu roku. Tu esi pilnīga svešiniece. Tā ir kāda maza lēdija, virs tās māsas tur ir Gaisma, turpat rindas galā. Tā ir maza lēdija, jauna sieviete ar matiem... Es redzu viņu vannas istabā. Ja vien tu tagad ticēsi! Lūk, tu zini, ka tieši tajā brīdī kaut kas notika. Kaut kas pēkšņi izgāja caur tevi. Vai tā bija? Tā bija tava dziedināšana. Redzi, tieši tajā mirklī tas atlaida un aizgāja. Tava ticība tevi izglāba.

127 Vai tad tas nav tas pats, ko darīja mūsu Kungs? Tavs... Viņai bija asiņošana, tai sievietei. Viņa pieskārs Viņa drēbēm un pagriezās. Viņš to sajuta, Viņš paskatījās. Viņš teica: “Tā bija tava asiņošana,” viņa sajuta, ka tā apstājās. Tur ir tieši tas pats, ko izdarīja Jēzus Kristus. Kas tas ir? Tas ir Viņš. Ak, es zinu, ka jūs esat redzējuši visu ko, bet es esmu atbildīgs tikai par šo. Dievs ir atbildīgs tikai par Savu Vārdu.

128 Lūk, lai jūs zinātu. Uzreiz aiz viņas sēž kundze, kurai ir epilepsija, epilepsijas lēkmes. Ja tu ticēsi, Dievs aizvāks no tevis šo epilepsiju, kundze. Viņš to izdarīs, ja tu ticēsi. Tici, nešaubies.

129 Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tagad kāds šajā sekcijā, lūk šeit, kaut kur te, lai jūs to redzētu. Saprotiet, kas tas ir, uz ko jūs skatāties...

130 Atļaujiet man pateikt sekojošo, pirms es došos tādā kā nelielā atelpā.

131 Redziet, tas...tas tevi ietekmē. Tas prasa lielāku spēku nekā tas, ko es sludināju. Protams. Redziet, tas ir tad, kad tu lieto Dieva dāvanu. Ja Dievs būtu devis šo dāvanu...jeb devis to vīziju automātiski... Gluži kā tad, kad Jēzus redzēja Lācaru mirstošu, bet aizgāja no mājām un gaidīja; un tad pateica viņiem, kas notiks, un atgriezās un izdarīja to; Viņš vispār neteica, ka Viņš kļuva vājš. Bet tās parastās sievietes gadījumā tā bija tā sieviete, kas lietoja Dieva dāvanu. Tas esi tu. Dieva dāvana, kad Viņš to darbina, tad tas nenotiek. Bet, kad to darbinī tu, lūk, kad Dievs paņem tevi

savās rokās un saka: “Tas būs *šādi*, šeit un šeit, un šeit. Lūk, kā tas notiks.” Tieši tā tas notiek, tas tevi neapgrūtina. Bet, kad tie ir tie cilvēki, kas pasniedzas un velk to, lūk, kas to dara. Lūk, kas to dara.

132 Cilvēki šodien, Lāodikejas draudzes periods, pēdējā laika atskaite. Vai jūs nesen redzējāt, tieši pirms Romas pāvests pirmo reizi vēsturē apmeklēja Jeruzalemi? Neviens pāvests līdz šim nebija sūtīts uz Jeruzalemi. Redziet, viņš devās no Romas uz Jeruzalemi. Draudze, mēness simbolizē draudzi; atspoguļo saules gaismu tās prombūtnes laikā. Dievs rāda zīmes debesīs, pirms Viņš pasludina to uz zemes. Vai jūs pamanījāt, ka mēnesim bija pilnīgs aptumsums? Jeruzaleme ir vecākā draudze pasaulē. Saprotat? Un, kad tā ekumeniskā padome un šīs lietas, kas...

133 Draugs, es ceru, ka, ja tu esi šeit, tas patiešām tev pieskaras. Kad tu šādi pievienojies, mans draugs, vai tad tu nezini, ka tu pieņem zvēra zīmi? “Ak,” tu saki, “ja es redzēšu to notiekam!” Tad jau ir par vēlu. Tu jau esi to pieņēmis. Saprotat? Tajā laikā būs jau par vēlu. Atcerieties, viņas nāca, lai nopirktu eļļu, bet tur bija...viņas nevarēja to izdarīt.

134 Vai jūs ievērojāt, kas notika, kāpēc tam mēnesim bija aptumsums? Tā ceļā nostājās pasaule. Tieši tāpat pasaule ir nostājusies priekšā Rakstu gaismai starp prezbiterāņiem, metodistiem, baptistiem, pentakostiem un mums visiem. Tieši tāpēc ir tas aptumsums.

135 Un vai jūs pamanījāt, ka Lāodikejas draudzes periods bija vienīgais periods, kurā Jēzus bija ārpusē, cenšoties tikt iekšā? Vai jūs pamanījāt, ka Viņš vispār neteica: “Atstājiet tos”? Jēzus ir Vārds (vai pareizi?), izpaustais Vārds. Tagad Viņš... Tagad paklausieties. Viņš negāja prom un neatstāja viņus, saprotiet, bet Viņš mēģināja kaut kur panākt kaut kādu sadarbību. “Kas atvērs durvis, pie tā Es ieiešu un ar viņu vakariņošu, un viņš ar Mani.” Bet nekādu durvju...saprotiet, vienkārši mēģina iekļūt iekšā no ārpusē. Viņi nenoraida cilvēku. Viņi noraida Dievu.

136 Vai tu tam tici, mazā lēdij, kas sēdi tur, ar saulesbrillēm? Jā. Vai tu tam tici? Tieši tajā brīdī tev bija dažas dziļas domas. Tavas acis tiks dziedinātas, ja tu tam ticēsi.

137 Lūk, ļaujiet man jums pateikt. Kāds teiks: “Viņš to zināja tāpēc, ka viņai ir saulesbrilles.” Nē.

138 Paskatieties šurp. Atnāc šurp; nevis atnāc šurp, bet vienkārši paskaties uz mani tikai brītiņu. Vai tu tici, ka es esmu Viņa pravietis jeb Viņa kalps? Vai tu tam tici? Tu tam tici. Tev vajadzētu...ar tām domām, kas tev bija pirms brīža, domājot, cik tas ir noslēpumaini: “Kāda tā bija varena atklāsme par mēnesi un ko tas simbolizēja.” Ja tas ir pareizi, pacel savu roku.

139 Nu, kā gan es varēju zināt, ko viņa domāja savā sirdī? “Dieva Vārds ir asāks par jebkuru abpusēji griezīgu zobenu, tas atpazīst domas, kas ir sirdī.”

140 Un tā, lūdzes par kādu jeb dari kaut ko... Lūk, lūk, kas tieši tagad ienāk tev sirdī. Lūk, lūk, kas ir tavā sirdī: tev ir divi brāļi, par kuriem tu lūdzes, un viņi abi ir alkoholiķi. Ja tas ir pareizi, pacel savas rokas. Labi.

141 Labi, redziet, te nu tas ir. Redzat? Vai redzat? Redzat? “Tas ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu, tas atpazīst sirds domas un nodomus.” Vai tad jūs neredzat to, draugi? Mēs esam aizgājuši tālāk par runāšanu mēlēs. Mēs esam astronauta periodā.

142 Lūk, šeit ir kāds vīrs, tepat viņas priekšā, ar noliektu galvu. Viņam ir plāni mati, viņš valkā baltu mētelī, ar brillēm. Viņam ir garīga problēma, ka viņš ir... Džons Tom...

143 Ak, brītiņu pagaidiet, es pazīstu šo cilvēku. Brītiņu pagaidiet. Atvainojiet. Es pazīstu to vīru. Tā tas ir. Man šķiet, ka es viņu reiz kaut kur satiku. Es nevaru atcerēties. Man šķiet, ka tas bija Tūsonā, ne pārāk sen, es paspiedu viņu rokas tur... Un...un tā tas ir.

144 Bet tieši tur tu sauci uz Dievu. Tev ir liela garīga problēma, un tu nezini, kā to kontrolēt. Paklau, mister Tomass, nesatraucies, viss būs kārtībā. Lūk, lai jūs zinātu, ka tas... Jūs teiksiet: “Nu, viņš pazina to cilvēku.” Nu, viņam blakus sēž viņa sieva. Es nezinaju, ka tāda bija mistera Tomasa problēma. Viņš, viņš to apliecinās. Bet viņa sievai, kas sēž viņai...viņam blakus, ir problēma ar ausi, no kā viņa cieš. Vai pareizi? Pareizi. Labi.

145 Lūk, paņemsim to kundzi blakus, kundzi, kas ir viņai blakus. Paskatieties šurp, kundze. Vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? Tā kundze sarkanajā mētelī, vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? Arī tu ciet no kādas problēmas. Tev visu laiku ir galvassāpes. Vai tu tici, ka Dievs tās dziedinās? Ja tu tici, pacel savu galvu, rokas un saki: “Es tam ticu.” Ļoti labi. Tas ir labi. Saprotat? Ļoti labi, ja tu tam tici!

146 Lūk, tā kundze zilā mētelī, kas sēž blakus viņai. Vai tu tici, māsa? Vai tu tici, ka Dievs var dziedināt tavu sirds slimību un darīt tevi veselu? Vai tici? Ļoti labi, tu vari to saņemt.

147 Tā kundze, kas sēž viņai blakus, gados vecā kundze ar sirmiem matiem. Vai tu tici, ka Dievs var dziedināt arī augsto asinsspiedienu un darīt tevi veselu? Labi, saņem savu dziedināšanu. Saprotat?

148 Tā kundze, kas sēž viņai blakus, arī tev ir problēmas ar ausīm. Vai tu tici, ka Dievs dziedina ausu slimības? Tad tu vari saņemt savu dziedināšanu.

149 Tā kundze, kas sēž viņai blakus. Vai tu, kundze, no visas sirds tici, ka Dievs dziedina? Tu par kaut ko lūdzies. Vai tu no visas sirds tici, ka Dievs dziedina? Labi, ja tu tici tam no visas sirds, tad problēmas ar tavu kuņģi beigsies. Tu vari iet mājās, ēst pusdienas un būt vesela.

150 Mister, tu, kas sēdi viņai blakus. Vai tu tici, ka Dievs var dziedināt arī tevi un darīt tevi veselu? Vai tu to pieņemtu?

Cik daudzi no jums pārējiem tam ticēs no visas sirds? Protams, jūs to darīsiet.

152 Kuņģa slimība, sirds slimība, Dievs to visu dziedina, dara to veselu. Tā tas ir. Ja jūs...

152 Tam vīrietim, kas sēž viņai blakus, ir muguras kaite. Vai tu tici, ser, ka Dievs dziedina muguras kaiti? Vai tici?

153 Arī kundzei, kas sēž tev blakus, ir muguras kaite. Vai tu tici, ka Dievs dziedē muguras kaites, kundze? Labi, tu vari saņemt savējo. Pareizi. Ak, vienīgais, kas jums ir jādara...

154 Tai kundzei, kas sēž blakus, ir resnās zarnas kaite. Pareizi. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās tavu resnās zarnas kaiti, kundze? Vai tici?

155 Lūk, šeit rindā, skatieties. Šeit sēž kāds ar smadzeņu traumu. Vai tu tici, ka Dievs dziedina smadzeņu traumu? Vai tici? Tu vari to saņemt.

156 Tam, kurš sēž tev blakus, ir epilepsijas lēkmes. Vai tu tici, ka Dievs dziedina epilepsiju?

157 Tev blakus sēdošajam ir...viņam ir acs kaite. Vai tu tici, ka Dievs dziedina acu kaiti, ser?

158 Tam blakus sēdošajam, tam mazajam zēnam, arī ir epilepsija. Vai tu tici, ka Dievs dziedina epilepsiju?

159 Viņa tuviniecei, kas sēž tur kopā ar viņu, ir problēmas ar galvu. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās tavu galvas kaiti, kundze? Ļoti labi, tu vari to saņemt.

160 Āmen! Kas tas ir? Dieva Vārds šai dienai ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu, Jēzus Kristus astron auta spēkā! Vai jūs tam ticat?

161 Kādas bija mūsu pirmās lūgšanu kartiņas? [Kāds saka: “A.”] A. Visi cilvēki, kuriem ir A kartiņas, nostājieties *šajā* virzienā. Nu, nāciet ātri, lūgšanu kartītes A, kamēr svaids virzās šādā veidā. Lūgšanu kartiņas A. Kas? [Kāds saka: “Vai vest viņu augšā? Vai arī šeit lejā? Atvediet kalpotājus uz kreiso pusi.” –Tulk.] Es jums pateikšu, ko mēs varētu izdarīt: nostādīsim viņus tepat lejā, lai es varu nokāpt un palūgt par viņiem šeit lejā. Es domāju, ka tā būtu labāk. Nāciet. [Kāds saka: “Vai tev vajag mikrofonu? Tev vajag mikrofonu, vai ne?” –Tulk.]

163 Nāciet pa *šejienu*, draugi, pa *šejienu*, lai mēs varētu izveidot rindu. Visi ar A lūgšanu kartiņu nostājieties pirmie, viņi ir visilgāk gaidījuši. Lai visi, kam ir lūgšanu kartiņa A, nostājas šeit. Billij, nokāp lejā un paskaties, vai viņi ir rindā.

164 Un tā, lūgšanu kartiņa B, lai viņi tiem seko. Visi, kuriem ir lūgšanu kartiņa B, nostājieties aiz A. Ejiet, ejiet tur apkārt caur otro eju, ja varat, un lai jūs rinda iet pa to pusi. A un B.

165 Ja vien jūs ticēsiet! Kļūstiet reiz par astronautu, tieciet prom no automašīnas un lidmašīnas. Iesim uz priekšu, dziļāk, līdz visas lietas ir iespējamas.

166 A, B, tagad visi, kam ir lūgšanu kartiņas C, nostājieties uzreiz aiz viņiem. Lūgšanu kartiņas C, ejiet tur uz aizmuguri, ejiet cauri *šejienei* pa vidējo eju un pārejiet pāri, un izveidojiet tur savu rindu. Lūgšanu kartiņas A, B, C.

167 Tagad atpakaļ uz *šejienei*. Pareizi, izveidojiet savu rindu tieši caur *turieni*, tajā virzienā. Pagriezieties *tajā* virzienā, lai mēs varētu būt droši, ka nostāsimies rindā. Lūgšanu kartiņas A, B, C, lai tās nostājas rindā pirmās.

168 Vienkārši turiet savu kartiņu rokā, es palūgšu dažiem palīgiem paņemt jūsu kartiņas. Es nezinu, kā mēs varēsim viņus nostādīt rindā pēc numuriem. Es domāju, ka tā vai citādi viss būs kārtībā.

169 A, B, C; tagad D. A, B, C, D; lūgšanu kartiņa D. A, B, C, D. Vai ir kāds D? Man šķiet, ka es jau izsaucu visas. Lūgšanu kartiņas A, B, C, D. Ļoti labi. Tagad visi, kam ir lūgšanu kartiņas, nostājieties rindā. Visi, kam ir lūgšanu kartiņas, aizejiet uz savu sektoru un nostājieties rindā. Mēs it nekādi nevaram izdarīt tā, vispār nekādi, lai visi būtu nostājušies rindā precīzi pēc numuriem.

170 Un tā, es gribu zināt, cik daudzi no šeit klātesošajiem lūgsies kopā ar mani, kamēr jūs...kamēr mēs lūgsimies par šiem slimajiem. Paklausieties, vai jūs...

171 Lūk, paklausieties, ja jūs grasāties atnākt šurp, lai par jums palūgtu, un tik vien kā teiksiet: "Nu, es aiziešu un paskatīšos, kā tas notiek," tad labāk palieciet savā sēdvietā, tas nenotiks. Saprotat?

172 Lūk, Viņš vairs nevar izdarīt vēl kaut ko, un Viņš nekad vairs nedarīs vēl kādu zīmi cilvēku priekšā. Tas ir saskaņā ar Bībeli. Es gribētu, lai kāds pateiktu man vēl kādu zīmi, ko Viņš apsolīja izdarīt, izņemot to, ko Viņš jau ir izdarījis tieši šeit. "Kā tas bija Sodomas dienās," un Maleahija 4. nodaļa, un tie apsolījumi, ko Viņš deva, tie visi ir saistīti ar to pašu lietu. Draudzei vairs netiks dotas nekādas zīmes. Nākamā lieta, ko jūs redzēsiet, būs aizlidošana debesīs. Viņi tiks pacelti augšā.

173 Nē, nepalaid to garām, draugs. Atceries, ieklausies manā balsī. Ja tu neesi tajā iegājis, tā vajās tevi visu mūžu. Tur aizsaulē, kad tu izcietīsi savu sodu un kur būs vaimanas, kaukšana un zobu griešana, it visur skanēs tā balss, tu dzirdēsi to visu laiku tajā briesmīgajā, spokainajā elles vietā. Nepalaid to garām. Tā ir tava iespēja.

174 Lūk, ak, to ir tik daudz! Interesanti, vai es varētu... Vai jūs, brāļi, varētu lūgties kopā ar mani, palīdzēt man lūgties par viņiem? Un tā, vai šie ir kalpotāji, lūk, šeit? Es negribētu aizbraukt no šīs vietas...

175 Lūk, skatieties, es esmu pateicis dažas diezgan rupjas lietas par lidmašīnu, automobili. Atcerieties, arī tie ir zirgspēki. Tas viss ir zirgspēks. Draudze virzās augšup Svētā Gara spēkā. Tas ir Svētais Gars, kas mūs attaisno. Jūs, kalpotāji, to zināt, vai ne? Svētais Gars dara mūs svētus. Svētais Gars piepilda mūs. Svētais Gars dod mums aizraušanas ticību, saprotiet, kad mēs virzāmies augšup.

176 Es negribētu aizbraukt no šī apvidus un atstāt jūs visus domājam, ka jūsu...ka: "Ak, brālis Branhams ir kaut kas īpašs!" Es neesmu. Es pat neesmu cienīgs sēdēt kopā ar šiem mācītājiem. Man...man nav nekādas izglītības. Es...es esmu, es esmu tāds kā nelaikā atnācis. Un tieši tāpēc Dievs man vienkārši ļauj šeit darīt šo mazo lietiņu, tikai lai apstiprinātu to, ko jums māca jūsu mācītājs. Viņi ir Dieva vīri.

177 Paklausies, ja tu esi slim, tev nav jāgaida brāli Oralu Robertu vai brāli Polu Kainu, vai mani, vai kādu citu. Tavs dievbijīgais mācītājs, viņa svētās, svētītās rokas uz tevis, tu zini, ka tu pasauci viņu palūgt par tevi. Viņš uzliek tev savas rokas, kad tu dedz drudzī; te pēkšņi pēc dažām dienām tev vairs tās temperatūras nav, un tu esi vesels. Kas tas ir? Tā ir tava mācītāja ticība kopā ar tavējo. Tieši tā. Viņš nav kaut kāds sānceļa cilvēks. Viņš ir Dieva kalps pašā frontes līnijā, ar abpusēji griezīgu zobenu rokā. Protams. Pavisam noteikti viņš tāds ir.

178 Es paprasīšu šiem mācītājiem atnākt šurp, nostāties kopā ar mani, kamēr mēs lūgsimies. Vai

jūs to darīsiet, jūs visi? Nāciet šurp un vienkārši... Es nokāpšu tur lejā kopā ar jums, un uztaisīsim šeit dubultu rindu. Lūk, kad cilvēki tiks dziedināti, viņi nevarēs pateikt: "Redziet..." Es gribu tavas rokas, mācītāj, jūsu, mani brāļi. Un tagad mēs...jūs esat... Ja jūs vienkārši...

179 Ja jūs nākat, sacīdami: "Nu, es pamēģināšu. Es..." Nē, nedariet to. Nevajag, neaizņemiet kāda cita vietu. Saprotat? Nāciet, zinot, ka saņemsiet to, ko jūs prasījāt.

180 Vienkārši paskatieties, cik daudz kalpotāju! Ak vai! Es esmu saticis lielāko daļu no šiem vīriem. Es viņus pazīstu. Es viņus pazīstu, jo satikos ar viņiem brokastīs un tā tālāk. Viņi ir dievbijīgi cilvēki. Viņi ir Dieva kalpi.

181 Lūk, paskatieties uz šo. Vasarsvētku dienā Svētais Gars sadalīja Sevi, un uguns mēles nolaidās uz ikviena. Tas lielais uguns stabs sadalījās, un katrs saņēma daļu no tā Svētā Gara uz viņiem kā uguns mēles. Nu, ja jūs saliekat vienu uguns mēli un divas uguns mēles kopā, jums ir divreiz lielāks spēks, nekā tas bija vienai. Atcerieties, vai tas nebija Ecehiēls savā vīzijā par divām nūjām rokā, saprotat?

182 Un tā, paskatieties šurp, paskatieties šurp, kas jums šeit ir, visi šie Dieva vīri! Neskaitot to, cik daudzi tur, starp klausītājiem, grasās lūgties, paceliet savas rokas. Paskatieties tik! Nu, jūs, kas esat lūgšanu rindā, paskatieties uz to. Paskatieties uz tiem, kas lūgsies par jums, simtiem cilvēku.

183 Lūk, šobrīd Svētais Gars ir šeit, Jēzus Kristus, pierādīdams Sevi, Viņš ir šeit. Viņš nevar izdarīt neko vairāk par šo. Nu, cik daudzi lūgšanu rindā tam tic, paceliet savas rokas. Tagad, visi...

184 Un tā, es paprasīšu brālim Borderam vai kādam citam, dziesmu vadītājam. Kurš ir dziesmu vadītājs? Vai jums tur ir mikrofons? Labi. Es palūgšu dažus no viņiem atnākt šurp un nodziedāt to dziesmu: *Tikai tici*. "Viss ir iespējams, tikai tici."

185 Tad, kamēr viņi dziedās šo dziesmu, es vēlos, lai katrs cilvēks paliktu lūgšanā. Nevajag, ja vien nenotiek kaut kas ārkārtējs, pat neceliet savas acis.

186 Un tā, jums ir jābūt patiesiem. Dažiem no šiem cilvēkiem tas ir dzīvības un nāves jautājums. Tur viņi ir ar vēzi, audzējiem un tuberkulozi, un visu pārējo, viņi mirst. Kā būtu, ja tā būtu tava māte? Atcerieties, kādam tā tas ir. Tagad esiet ļoti godbijīgi. Un, kad viņi ies garām un mēs uzliksim viņiem rokas... Es nāku lejā kopā ar šiem vīriem. Un, kad viņi...mēs uzliksim rokas šiem cilvēkiem, lūdzieties, lai viņi tiktu dziedināti.

187 Un tagad jūs, kas esat lūgšanu rindā. Lūk, atļaujiet man...es varu jums tikai pateikt. Tagad, tur aizmugurē, un visi tie, kas būs lūgšanu rindā. Kad jūs nāksiet cauri, ja jūs man ticat, dariet šādi, paklausieties, kad jūs iesiet cauri šai rindai, un kad...kad jūs ieejat šajā rindā, vienkārši atcerieties, ka tas ir tā, it kā jūs ieejat tā krusta ēnā. Jūs darāt... Šie vīri dara tieši to, ko Jēzus teica, lai viņi dara. "Viņi uzliks rokas slimajiem, un tie kļūs veseli." Kā es jau sākumā teicu, es kāpju lejā, lai kopā ar viņiem iemestu tīklu, lai mēs varētu darīt visu, ko varam, lai jums palīdzētu. Vai jūs ticēsiet?

188 Un tā, vispirms palūgsim, jo ir teikts... Ziniet, Pēteris aizgāja un palūdza kaut kur tajā istabā, kur atradās mirusī Stirna, un tad viņš piegāja un uzlika viņai savas rokas. Pēc lūgšanas viņš piecēlās un piegāja, un uzlika viņai rokas. Elija staigāja šurpu turpu pa to istabu, līdz uz viņa nonāca Gars, tad viņš aizgāja un uzlika savu ķermeni uz tā mirušā bērna. Vai jūs to atceraties? Tagad mēs lūgsimies un pēc tam uzliksim jums rokas, kad jūs iesiet cauri šai rindai. Un jūs nāciet šeit cauri, un, tiklīdz šīs rokas jums pieskarsies, celieties un pieņemiet savu ticību un ejiet prom, slavējot Dievu. Esiet tagad astronauti, kad jūs iesiet garām, vienkārši aizlidojiet prom no visas neticības.

189 Mūsu Debesu Tēvs, tuvojas kulminācija un izšķirošais brīdis, tas vislielākais, kas šobrīd var notikt ar šiem slimajiem cilvēkiem, tas ir tieši tagad. Kad simtiem cilvēku ies cauri lūgšanu rindai, kurā ir kalpotāji, kurus Tu esi aicinājis no visiem dzīves ceļiem, un viņi ir atdevuši Tev savu dzīvi, godinot Dieva Vārdu un savu aicinājumu.

190 Šeit, šajā kastē, ir kabalakatiņi, kas dosies pie slimajiem un nomocītajiem. Kungs Jēzu, lai katrs no tiem izveseļojas, jo mēs sūtām tos Jēzus Kristus Vārdā.

191 Un, kad šie slimie cilvēki ies cauri šai rindai, lai katram no viņiem, Kungs, tagad ir ticība.

Lai viņi savā prātā izlemj un saka: “Es esmu spēlējis. Es vairs nespēlēšos. Ja es vispār ticēšu, tad es ticēšu tieši tagad. Es esmu redzējis, kā tiek izpausts dzīvais Dieva Vārds. Es zinu, ka Jēzus Kristus ir kaut kur šeit, šajā telpā. Protams, tas, caur kuru Viņš izpauž Sevi, neteiks mums kaut ko nepareizu, jo Tu esi teicis: 'Ja ir kāds, kas ir garīgs vai pravietis, un tas, ko viņš saka, piepildās, tad klausiet viņu.'”

192 Kungs Dievs, lai tas ir ļauzu prātos, ka es cenšos viņiem pateikt, ka Tu neesi miris, ka Tu esi dzīvs šeit tagad un Tavs svaidījums ir uz Tavas draudzes un uz Taviem cilvēkiem. Lai viņi tiek dziedināti, kad viņi ies cauri. Es lūdzu šo lūgšanu Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

193 Paliksim tagad lūgšanā, kamēr brālis Borders vai kāds cits vadīs dziedāšanu. Turiet savas galvas noliektas, un es tagad kāpju lejā, lai nostātos šeit rindā un lūgtos kopā ar šiem cilvēkiem.

194 [Brālis Borders dzied “Tikai tici”, kamēr brālis Branhams un kalpotāji lūdzas par tiem, kas ir lūgšanu rindā. Pārtraukums lentas ierakstā –Tulk.]

...*Kungs, es ticu*

Ak, viss ir iespējams,

Ak, Kungs, es ticu;

Ak, Kungs, es ticu.

Paceliet savas rokas, kamēr mēs to dziedam.

Kungs, es ticu,

Viss ir iespējams,

Ak, Kungs, es ticu;

195 Ziniet, es nedomāju, ka kādreiz savā mūžā būtu bijis lūgšanu rindā, kurā es būtu redzējis tik daudz ticības, kā es redzēju šajā rindā. Manuprāt, tā patiešām ir labākā lūgšanu rinda manā dzīvē, kāda man jebkad ir bijusi Savienotajās Valstīs, redzēt rindu, kas virzās šādā veidā. Es esmu tik pārlicināts, kā mans vārds ir Viljams Branhams un ka es stāvu šeit pie šīs platformas, ka jūs, mācītāji, dzirdēsiet par saviem cilvēkiem, kas izgāja cauri šai rindai. Tā patiešām bija milzīga ticība, viena no labākajām, kādu es savā dzīvē esmu piedzīvojis, saskaņā ar to vienīgo veidu, kā es to varu apliecināt, ar Svētā Gara svaidījumu. Tas bija patiešām brīnišķīgi. Paldies jums, ļaudis.

196 Tagad visi, kas ticat, ka esat dziedināti, sakiet: “Āmen!” [Sanāksme saka: “Āmen!” –Tulk.] Lūk, paklausieties! Lai Dievs jūs svētī.

197 Lai Dievs ir ar jums, līdz es jūs atkal satikšu. Ja Tas Kungs gribēs, es būšu tur tajā Tulare. Vai tā to vietu sauc? Tulare, tur Tulare, šajā nākamajā nedēļā.

198 Tagad visi uz brītiņu piecelsimies kājās, kamēr mūs atlaiž kā jau ierasts. Un tad viņi šeit izdalīs lūgšanu drānas un tā tālāk. Lai Dievs jūs svētī.

199 Un lai Dievs svētī jūs, brāļi kalpotāji. Tas ir tas, kas padara to tik reālu, kad jūs, brāļi... Tur bija Pols Kains un visi tie mācītāji, un visi, kas stāv šeit, liels atbalsts ticībā.

200 Es patiešām ārkārtīgi izbaudīju šo sanāksmi. Es uzskatu, ka tā ir viena no nozīmīgākajām sanāksmēm, kāda man jebkad ir bijusi Savienotajās Valstīs. Man ir bijušas lielākas...

201 Lai Dievs svētī tevi, māsa. [Māsa Apšova saka: “Es tikai gribēju paspiest tev roku. O, Aleluja!” –Tulk.] Lai Dievs tevi svētī, māsa Apšova. Nav tādas nedēļas, kad es neatcerētos tevi un brāli Bilu. Es satikšu jūs tajā krastā, māsa, kur visas šīs vecās lietas būs beigušās. Tajā dienā mēs būsime tur. Āmen.

202 Tagad nolieksim mūsu galvas, paprasot šejienes mācītāju vai kādu citu atnākt un oficiāli atlaist mūs lūgšanā. Nolieksim mūsu galvas. Brāļi, lai Tas Kungs tevi svētī.

LAIKA ATSKAITE

(Countdown)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 9. janvārī Beikersfīldā, Kalifornijas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0209 ilgst 1 stundu un 16 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2024. gadā.